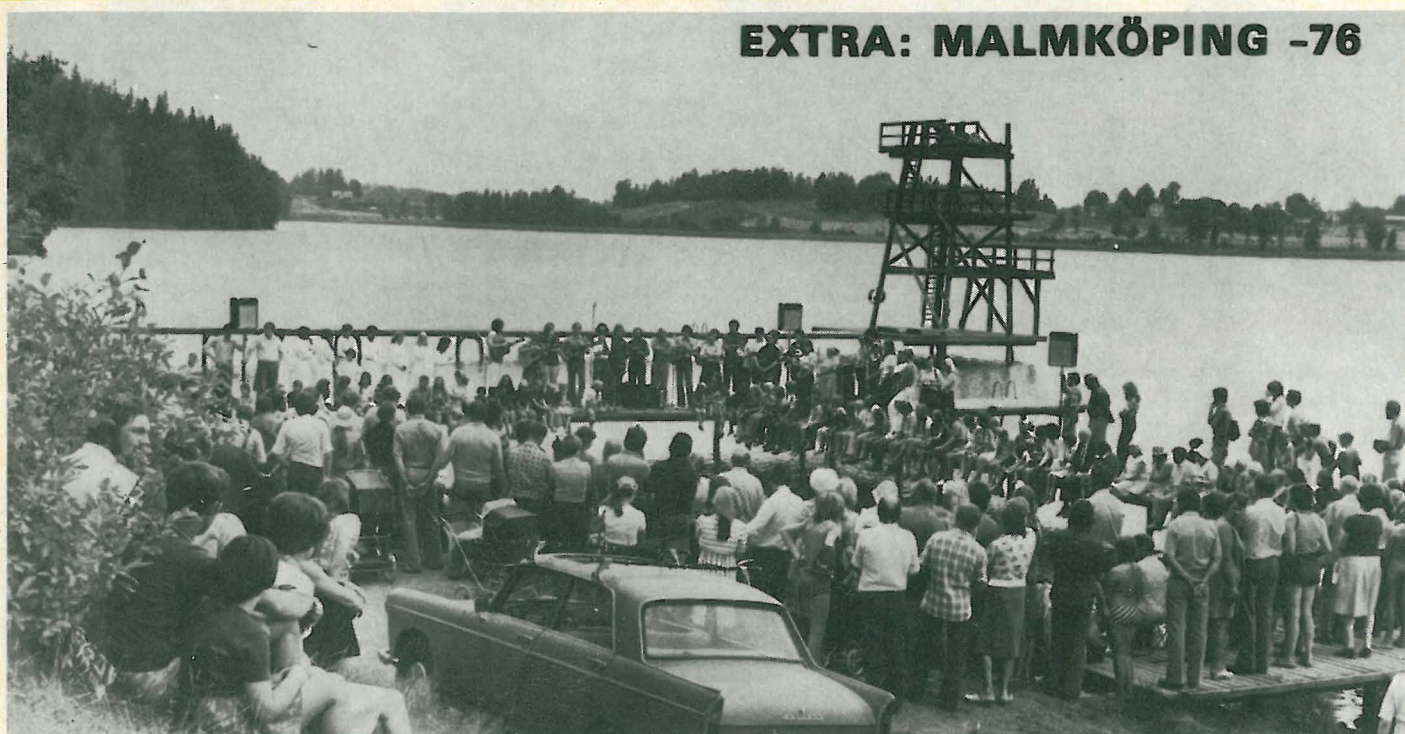

Midnattsropet

Nr 10 • årg. 16 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

EXTRA: MALMKÖPING -76

Det är högsommar i Sörmland och mycket folk på badbryggan när 9 ungdomar av skilda nationaliteter döps till Kristus i Malmköping.

Dop vid Hosjöns bryggga

Christina Gustafsson från Götene undervisar en grupp av de allra yngsta konferensdeltagarna.

Oj, så mycket syskon...

Joachim Blom blickar överväldigad ut över konferensförsamlingen. Mamma Solfrid och pappa Peder t. h.

Josef, Noomi och Moses. En biblisk trio och därtill är Josef familjen Imsens 7:e barnbarn.

— Han är 12 dagar och konferensens yngste deltagare, berättar morfar.

Familjen i församlingen stod i centrum i årets konferens. Leif och Anita Kratz med Maria 9 månader.

Barn- välsignelsen i bild

Inggerd och Bertil Fredriksson med dottern Linda.

Jörgen Pettersson, 15, Norrköping, Micael Johansson, 12, Umeå, Niclas Dahlberg, 12, Storå på konferens tillsammans med många ungdomar från hela landet.

HAR VI UNDANHÅLLIT DEM GUDS ORD?

— När det gäller skolan och våra barn kan vi se att frikyrkan begått ett allvarligt misstag, sade Arne Imsen under samtalen om skolfrågan i Malmköping.

— Trots sitt kyrkliga förtryck gav statskyrkan elementär bibelundervisning och ordnade husförhör bland folket. Så kom frikyrkorörelsen och berövade kyrkan makten och inflytandet men gav ingenting i stället. Samhället anförtröddes att fostra barnen och så småningom försvann kristendomsundervisningen helt. Vi skall inte tro att en timmes söndagsskola kan neutralisera verkningarna av 40 timmar i dagens skola.

— Har vi undanhållit att ge ungdomen Guds ord har vi också berövat dem möjligheten att fungera som sanna människor. Kom ihåg att väckelsen följer lagen om sådd och skörd. Sår vi inte Guds ord skall vi heller inte vänta någon skörd.

Hur vågar vi sända våra barn till en skola, som vi vet fostrar dem till agnostiker och gudsförnekare, frågade Arne Imsen i Malmköping. Det är klart, fortsatte han, att barnen måste få bildning och kunskap. Församlingen måste dock ta ett större ansvar för barnens fostran i fortsättningen. Skolan får inte handla om kunskapsmässig korvstoppling. Målsättningen måste vara fostran för livet. Vi måste alltså först och främst ändra vår livsstil och börja leva enkelt och bibliskt. Därefter kan vi kräva barnen tillbaka och skapa vår egen skola.

Det är för sent att sätta in någon motattack då barnen kommit upp i tonåren. Fienden väntar inte med dem till barnen kommit upp i 20-årsåldern. Han börjar redan i förskolan och på barndaghemmet. Vi måste alltså komma i kampsläge redan från första stund och ta de besvär som egen skola medför.

Det naturliga bryts

Är det föräldrarna eller samhället som skall fostra barnen? Vi ser mer och mer att samhället övertar föräldrarna, ja t. o. m. lärarnas roll. Genom samhällets subventionsteknik har det även gjorts allvarliga inbrytningar i församlingarna. De riskerar att bli överkörda av samhället.

Skall vi förverkliga de ideal, som alltid varit väckelsekristendomens, kommer vi dock att hamna på kollisionkurs med samhället. Den konfrontationen är både nödvändig och önskvärd. Tar vi inte upp kampen mot de onda och de nedbrytande krafterna är vi snart neutraliserade och nedgjorda.

Det är ju märkligt, anmärkte Imsen, att det idag skall vara nästan omöjligt att fungera ärligt och uppriktigt utan att slås ut. Den svarta bild av den sista tiden som bibeln tecknar, stämmer precis överens med vår tid. Om inte vi får uppleva en radikal väckelse på alla områden kommer fullständigt ogenomträngliga murar att visas upp mellan klasser, generationer, folk och grupper. På alla områden uppstår splittring och alla lurar alla. Arbetarna lurar arbetsgivarna och arbetsgivarna lurar arbetarna. Skattemoralen upplöses och familjerna splittras. Resultatet blir förödande för hela mänskligheten. Alla spärar forceras, intellektuella, moraliska och andliga. Till slut når man avgrundens rand. Då är man så nära den onda andevärlden att man kan tala om besättelse. Allt det naturliga bryts sönder och ersättes av det onaturliga. Det onormala legaliseras.

Falsk VDN

I kristna sammanhang låter man samtidigt den moderna livsfilosofien få kristen stämpel. Plötsligt upptäcker vi att församlingen är mer sekulariserad än vad världen är. Vi ser tendenserna i t. ex. radions religiösa andakter. Man försöker

Forts. sid. 18

Urkristen socialism

Tal av Arne Imsen infört i MR 21 -74 som vi finner så angeläget och aktuellt att vi publicerar det ännu en gång. Detta är vägen. Läs och begrunda.

Det är när tron tar konkreta uttryck i sann efterföljelse av Jesu ord som kristendomen kan sätta förblivande spår i människors medvetande. Efterföljelse handlar om försakelse. Den som vill följa Jesus måste försaka allt. Det är ett program som fullständigt förkroppsligats i Jesus Kristus. Det är inte att ge några procent av sitt överflöd för att andra ska få det lite bättre. Det handlar om att ge allt. Har man två livklädnader, så ger man bort den ena, och har man två par skor, så ger man bort det ena paret. Så ger man utan att låna ut och utan att begära att få någonting tillbaka. Framför allt så begär man inte att få någon ränta på det man lånat ut. Det finns inga möjligheter att bli kapitalist om man ska tro på Jesus. Man får inte ens ränta på utlånat kapital. Om man har lånat ut någonting, ska man inte kräva att få någonting tillbaka, är Jesu lära.

Det är klart att en sådan lära vill vi gärna allegoriserat och göra mer tilltalande för att passa in i vårt materiella lyckorike med vår makt, komfort och vårt välstånd. Det finns väl knappast en enda en av oss som är nöjd med en eller två kostymer eller klänningar. Men Jesus menade naturligtvis vartenda ord som han sade.

Hur skulle det se ut i våra hem om vi började lämna ut allting som vi inte behöver och börja tänka på, att det här kanske min nästa som fryser behöver. Det är inte säkert han bor i Sverige eller har vitt skinn som vi har. Han kanske är svart. Det är inte säkert att han har samma traditioner eller samma kristna uppfattning en gång, även om vi i första hand vänder oss till dem som tror på Jesus Kristus.

Vi måste göra klart för oss, att all utjämning måste börja på det elementära planet, och vi ska inte tro att det kommer att leda till någon massrörelse, förrän vi såsom enskilda individer är redo att ta konsekvenserna av vår tro i den värld vi lever. Det är

inte någon annanstans det ska ske, på andra nivåer eller i andra skikt och sammanhang. Det ska ske här och nu, och vi ska börja med det utifrån våra individuella förutsättningar. Då har också idéerna möjlighet att resultera i en verklig förändring.

Ställföreträdande lidande

Vi skulle kunna läsa Jesu bergspredikan och repetera det om och om igen för att se vad Jesus sagt. Vi måste bekänna inför Gud och människor, att vi dåligt har uppfyllt vad Jesus har bjudit oss att göra. Vi sitter i våra möten och ropar halleluja för att sedan gå hem nöjda och tillfredsställda för att vi menat oss ha gjort det vi behövt göra, bara om vi lagt en slant i kollekten. Det är klart att vi ska samlas och göra vår offerinsamling, men det leder dock inte till något djupare ingrepp i den dagliga rutinen. Vad som borde ske är att vi måste ta konsekvenserna av vår tro på ett sådant sätt, att det får karaktären av ett ställföreträdande lidande.

Jag tror inte att politisk opposition, hur angelägen den än är, kommer att förändra situationen så värst mycket. Vi kommer inte att få ett politiskt system, där världens samlade resurser kommer att få någon rättvis fördelning. Vissa förändringar kommer väl att tvingas fram, men det kommer att ske mera utav praktiska än humanitära skäl. Klyftorna mellan grupperna kommer inte att minska, de kommer i stället att öka. Den standardökning som kommit arbetarna, välståndets skapare, till del utgör egentligen bara allmosor i jämförelse med de enorma vinster arbetarnas exploatörer tagit hem.

Jag tycker inte vi ska blunda för den här problematiken, eftersom den finns alldeles in på oss och den angår oss varenda en. Jag tror inte att det hjälper med fackliga eller politiska åtgärder för att åstadkomma en

rättvis fördelning av resurserna, därför att orättvisorna är så djupa och så allvarliga, att de inte kan bringas ur världen med mindre än att människan själv blir förändrad. Därför hoppas jag icke vare sig på arbetsgivare, socialdemokrati eller kommunism, men jag hoppas på den kristna församlingen, att den i sin verksamhet och i sitt inre liv kan bevisa att den kan utjämna alla klyftor av social, intellektuell, ekonomisk eller generationsmässig art och skapa den enhet, som Kristus talar om.

Vägra lyxkonsumtion

Vad innebär då det bibliska systemet? Det innebär att var och en har vad han behöver, inget mer. Det verkar inte för lyxkonsumtion, frosseri eller för att människor skall slita ned och förstöra natur och miljö. Som kristna verkar vi för medmänsklighet och för ett liv under enkla förhållanden. Genom att leva i ett ständigt utgivande kan vi leva mycket lyckligt. Vi kan skapa förutsättningar för vårt eget liv och vi kan skapa förutsättningar för andra. Vi måste vägra att vara med och stödja lyxkonsumtion, när samtidigt människor inte ens har ett mål mat för dagen eller ens en trasa att dolja sin kropp med. Det är omöjligt att som kristen kunna vara med om att låta sin kropp utnyttjas för att några ska ha ett lyckorike medan andra går under. Jag kan inte komma till dem och säga, att Jesus älskar dem och på samma gång skapa ett materiellt lyckorike åt min egen omgivning eller åt mig själv. Då får jag verkligen i handling bevisa, att den kärlek och den försoning, som Bibeln talar om, har förkroppsligats i mitt eget liv, så att jag går samma väg som Jesus gjorde. När Jesus kom, gick han ovanifrån och ned. Han lämnade sin himmel, sin Fader och sin härlighet för att gå ner till människorna och bli såsom en av dem.

Jesus höll sig inte på respektabelt avstånd ifrån vår nöd. Han manifesterade icke någon distans genom att försöka hjälpa bara med en allmosa. Han gick längst ned, djupast under våra bördor, för att lyfta oss upp. Det är kristendom. Det handlar icke om att komma upp. Tvärtom handlar det om att gå ner, ja, så långt ner som människorna över huvud taget befinner sig. Det räcker alltså inte bara med en förbindlig hjälpsamhet, dvs. att man på samma gång man hjälper har ett kamouflerat, icke redovisat krav på speciell uppskattning av ens insats. Det som driver vårt utgivande måste uteslutande vara glädjen av att få dela med av de gåvor Gud har gett. Här står vi med Jesus som föredöme.

Då är frågan, om vi alltså skall sätta igång och angripa arbetsgivaren som har exploaterat de förtryckta. Ska vi skjuta ho-

Forts. sid. 19

Guds Son steg ned

Av Ulla Näsholm

□ Syndens och dödens lag rådde över jorden. Det var mörkt, kallt och dött. Människornas hjärtan var frusna och livlösa. Jordens härskare hade inget liv eller värme att erbjuda sina undersåtar där de levde som fångar i ett ockuperat land, utan möjlighet till befrielse eller räddning. Guds röst nådde inte längre fram till dem. De var utlämnade åt den makt som härskade, drev dem som slavar vidare och vidare.

□ Plötsligt lyste en ny, skimrande klar stjärna upp himlavalvet. Det var Gud som beslöt att själv stiga ned till människorna. Himlen höll andan inför detta ofattbara som hände. Guds son lät sig födas in i människosläktet. Han lämnade himlens härlighet och steg ned till oss.

— Han som var till i Gudsskepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänareskepnad, när han kom i människogestalt. (Fil. 2:6—7)

Så ställde han sig under samma begränsningens villkor i tid och rum som vi. Genom helig ande tändes liv hos en jungfru och på detta övernaturliga sätt föddes Jesus Kristus in i världen.

Livets bröd

□ Gudasonen växte upp och började förkunna för människorna om Guds rike. Befriade från synd, sjukdom och död. Valsignade barnen, gav bröd till de hungrande, syn för de blinda. Syndaförlåtelse och upprättelse för nedböjda och förtryckta. Han uppenbarade sin makt och härlighet för den som hade längtan efter försoning och gemenskap med Gud. Brydde sig om varje enskild liten människa, såg de behov som fanns och mättade. Gav sig själv som livets bröd till människorna.

Sackeus var en av dem.

Han arbetade för landets fiender och tog många tillfällen att skaffa sig fördelar genom andra människors nöd. Men djupt i hans hjärta fanns en längtan efter något annat. Efter renhet, försoning och frid. Han ville se Jesus. Utan att han hade talat med någon om det, visste Jesus om hur han hade det. Visade sig för honom där han satt gömd i ett träd, grep in och förvandlade hans hjärta.

— Men Sackeus trädde fram och sade till Herren:

— Herre, hälften av mina ägodelar giver jag nu åt de fattiga; och om jag har utkrävt för mycket av någon, så giver jag fyradubbelt igen.

— Och Jesus sade om honom:

— Idag har frälsning vederfarits detta hus, eftersom också han är en Abrahams son. (Luk. 19:8—9)

Lasarus som varit död i flera dygn, återkallades till livet av Jesus. Inför sina bestörta systrar reste han sig upp, kom ut ur graven på Jesu ord. Tillbaka till livet.

— Jesus ropade med hög röst:

— Lasarus, kom ut!

— Och han som hade varit död kom ut, med händer och fötter inlindade i bindlar och med ansiktet inhöljt i en duk. Jesus sade:

— Lösen honom och låten honom gå. (Joh. 11:43—44)

En kvinna som brukade smyga till vattenkällan under siestan, sökte Jesus också upp och talade med henne om det levande vattnet. Resultatet blev att hon lämnade vad hon hade för händer och gick in i staden för att vittna om denna sin upplevelse.

— Men kvinnan lät sin kruka stå och gick in i staden och sade till folket:

— Kommen och sen en man, som har sagt mig allt vad jag har gjort. Männe icke han är Messias? (Joh. 4:28—29)

Några få exempel bara på hur Jesus handlade med enskilda människor.

— Jag har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat, sa Jesus. Och hittade till de bortglömda och förtvivlade, gav dem ljus, hopp och glädje.

— som skaffar rätt åt de förtryckta, som giver bröd åt de hungrande.

— Herren löser de fångna, Herren öppnar de blindas ögon, Herren upprättar de nedböjda, Herren älskar de rättfärdiga. (Ps. 145:7—8)

— ... för att du må öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fängelset, ja, ur fångenskapen dem som sitta i mörkret. (Jes. 42:7)

Så ljöd profetian och Jesus kom för att uppfylla den.

Tidlöst uppdrag

□ Men hans uppdrag var större än att ge hjälp åt en generation, åt ett folk. Han kom för att befria från syndens makt och friköpa hela mänskligheten från Satans herravälde.

Syndens makt måste brytas och döden besegras. Det gjorde Jesus när han lät sig dödas, hängas på ett kors för att friköpa oss. Det var omöjligt att dödsriket skulle kunna behålla Guds son.

— Men ängeln talade och sade till kvinnorna:

— Varen I icke förskräckta; jag vet, att I söken Jesus, den korsfäste.

— Han är icke här, ty *han är uppstånden*, såsom han hade förutsagt. Kommen hit och sen platsen, där han har legat. (Matt. 28:5—6)

Det som såg ut som ett nederlag för den Gud hade sänt vändes till en strålande triumf. Jesus besegrade döden och dödsriket och trädde ut som segervinnare. Han proklamerade sin seger i dödsriket och de heliga som väntat på den förlösning Gud hade lovat, dem förde han ut och hem till paradiset.

— Därför heter det:

— Han for upp i höjden, han tog fångar, han gav människorna gåvor. (Ef. 4:8)

Det är denne Jesus som snart skall hämta oss hem.

— I galileiske män, varför stå I och sen mot himmelen? Denne Jesus som har blivit upptagen från eder till himmelen, han skall komma igen på samma sätt, som I haven sett honom fara upp till himmelen. (Apg. 1:11)

Det är den Jesus som nu sitter på Faderns högra sida. Han som sade

— Mig är given all makt i himmelen och på jorden!

Snart kommer han för att hämta dem som hör honom till.

Försoning som gåva

— Höjen, I portar edra huvuden, höjen eder I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin.

— Vem är då ärans konung? Det är Herren; stark och väldig; Herren väldig i strid.

— Vem är då denne ärans konung? Det är Herren Sebaot; han är ärans konung. Sela. (Ps. 24:7—10)

Så jublade himlen i andäktig vördnad när gudasonen åter trädde in i härligheten efter att ha friköpt människosläktet från den trældom de var födda i. Nu kom han hem efter att med sitt eget blod vunnit förlösning åt dem som levde i slavtjänst på jorden.

Han erbjuder sig själv åt de människor som i tro vill ta emot honom. Bli medborgare i hans rike. Hans blod galler som lösen för varenda människa som vill bli fri.

Människan kan bli försonad med Gud genom Jesus Kristus.

Ta emot denna gåva som i oändlig kärlek och nåd räddes dig från den allsmäktige, evige Guden!

Anden genom gåvorna Herren genom tjänsterna och Gud genom kraftverkningarna

Predikan av Arne Imsen II

Guds verk i Europa började vid bönestället. I Filippi träffade Paulus på sin resa purpurkrämerskan Lydia, som mottog Guds ord och lät döpa sig. Strax därefter drev Paulus ut en ond ande ur en spåkvinna, som förkunnade att Paulus och Silas var Herrens tjänare. Hennes herrar, som genom henne skaffade sig inkomst, blev då så förtretade att de släpade Paulus och Silas inför domstol.

Resultatet av det här var ju att Paulus och Silas kastades i fängelse och där sjöng de lovsånger tillsammans.

"Vid midnattstid voro Paulus och Silas stadda i bön och lovade Gud med sång, och de andra fångarna hörde därpå." Apg. 16:25.

Då de sjöng lyssnade fångarna uppmärksam till deras sång. Det var en sång som de förmodligen aldrig tidigare hade hört.

"Då kom plötsligt en stark jordstöt, så att fängelsets grundvalar skakade".

En kraftgärning som får hela fängelset att skaka. Då vaknar fångvaktaren och upptäcker sin fruktansvärda situation. Han tar svärdet och är redo sticka det i sin egen kropp för att ända sitt liv.

Det finns någonting i gudsuppenbarelserna som slår sönder den mänskliga säkerheten. Det finns inga möjligheter nå människor med omvändelsens budskap förrän den säkerheten är sönderslagen. Vi talar ibland i våra möten till "behovets barn" men jag är inte säker på att vi alla gånger är medvetna om vad människor söker. Vi talar till människor som om de vore överbevisade om sin synd, och medvetna om sitt gudsbehov. Vi odlar inte gudsbehovet, utan självmedömkan. Människorna vill inte komma bort ifrån sin synd och omvända sig. De vill ha vårt medlidande för att syndalivet skall bli litet behagligare.

Det finns inget medel som kan frälsa en människa utan att hon har blivit överbevisad om synd och skuld. Därför måste en kraftgärning till som slår sönder säker-

heten som man har byggt upp omkring sig.

Fångvaktaren visste precis var han hade sina fångar och vad som skedde i fängelset. Där hade han levt fram sitt liv under årtionden, och inga särskilda förändringar hade skett. Det var en säker förvaringsplats för förbrytare. Han satte Paulus och Silas i stocken, och lade sig att sova. De bad, sjöng och lovade Gud. Då började fängelset dansa på sina grundvalar. Fångvaktarens säkerhet är övervunnen, och frågan kom: "Vad skall jag göra för att bli frälst?"

Då var det tid att predika. Det är ingen mening predika för människor som inte vill ha Guds ord. Men vi kan väcka upp behov efter Guds ord så att de börjar ställa frågan: Vad skall jag göra? Det gör vi inte genom andra aktiviteter än bön. Vi måste börja lova Gud. Och där måste hela församlingen komma med.

Tacksägelserna den här natten rörde säkert kvinnan som blivit frigjord och löst. Den andliga planteringen som börjat växa utanför staden. Paulus och Silas hade sett Jesus i verksamhet. De hade sett hur Lydia hade öppnat sig för evangelium, gripits. Hur hon hade offrat sig. Hur kärleken till Jesus Kristus gjorde att hon ställde sitt hem till förfogande för Herrens tjänare. De tackade Jesus för undren som skett mitt i detta kaotiska Filippi, och när de hamnade i det demoniska fängelset, lät de sig inte påverkas av den atmosfär som var där. Anden som fanns vid bönestället tog de med sig in i staden och in i fängelset. Den vann seger över både idyllen vid bö-

nestället, kaoset i staden och över demonin i fängelset.

I idyllen därutanför *samtalade* man, i staden *näpste* man och i fängelset *sjöng* man. Man talar till öppna hjärtan om evangelium och lotsar dem fram till Kristusupplevelsen. I stadens fruktansvärda demoni, inför mediet och massornas hysteriska vrål *näpste* man den onda andemakten, och i fängelset *sjöng* man Herrens lov.

Resultatet var att fängelset började skaka och den obotfärdige fångvaktaren blev knäckt. Han upplevde att hela hans liv, karriär slogs i spillror på kort tid, och han ställde frågan: "Vad skall jag göra för att bli frälst?" Då var det tid att predika.

Respektlöshet som skadar

Som Herrens vittnen får vi ofta slita ut oss därför att vi predikar liksom för luft-tomt rum. Vi försöker skaffa material och använder oss av alla medel som står till vårt förfogande då vi längtar att ge församlingen någonting. Men då vi kommer till människorna, upplever vi att ingenting intresserar dem. Der beror naturligtvis på att man har så många intressen att vårda, odla och värna, så till och med när man är tillsammans med den gudstjänstfirande församlingen har man sitt hjärta på annat håll och är helt uppfylld av andra ting. En del tänker på arbete och utbildning, andra på ett familjegräl eller en olyckshändelse man varit med om. En del har vunnit pengar, har fått bättre lön. Sådana människor kan vi predika för tills vi stupar; ingenting kommer att ske.

I vårt handlingsätt visar vi så en total respektlöshet för den gudstjänstfirande församlingen. Vi är närvarande med våra kroppar, men frånvarande med vår ande. Ändå räknar vi med att Gud skall välsigna vårt arbete, och människor skall bli befriade.

Sinnet måste inriktas på Gud, så att han kan göra någonting igenom oss. Då måste vi få tacksägelseämnen som höves de heliga. Tacksägelseämnen som har med andliga upplevelser och erfarenheter att göra.

Inget Guds ord kan ha framgång om det inte finns en skapande atmosfär. Jag har hört utomordentliga predikningar och Guds röst många gånger, men förvånat mig över att det inte skapade någon resultat. Ger vi förkunnaren rätt, och också stöd med ett uppmuntrande ord, men aldrig låter ordet gå ner i vårt hjärta, lämnar vi gudstjänsten och fortsätter som ingenting hade hänt.

Men Gud sänder inte sitt ord till oss för att höra om vi sympatiserar med budskapet och om vi är välvilligt inställda. Han sänder det för att hans vilja i alla avseenden skall förverkligas i våra liv. Därför vill han att det skall tas emot i öppna hjärtan.

Vi skall inte försöka förändra någonting i det här landet genom att sjunga våra sånger, när vi har en så fruktansvärd fiende emot oss. Vår aningslöshet och vårt naiva och enfaldiga framträdande är inte i och för sig tillräckligt för att människor skall skakas i sin inre värld. Något annat måste till.

Kraftgärning medel mot den falska säkerheten

På pingstdagen behövdes en kraftgärning. Först hörde man, sedan förnam man och så såg man. Det hjälper inte med demonstrationer; att ställa upp många människor. Det finns ingen annan väg än ett gudomligt tryck där den falska säkerheten slås i spillror, och det sker inte genom demonstrationer eller attacker, utan genom att vi utmanar Gud. Han vet var motståndet har sitt fäste, och han vet också vilka åtgärder som skall vidtas. Gud vill upplösa det organiserade motståndet, precis som med Gideon då han i ett visst ögonblick blev manad att dra ner till midjaniternas läger.

Där var två midjaniter som samtalande med varandra om den stora kakan som kom rullande in i midjaniternas läger ända fram till stabstältet och upplöste det organiserade motståndet och förvandlade hela hären till ett kaos. De skördefält man hade varit med och skövlav var vittnen emot dem. Israels folks hunger var orsaken till att de utmanade Gud. Nu kom skördefältet tillbaka i form av en rullande kaka.

Har man inte hädat, hånat och förkastat tillräckligt i det här landet? Vi har vikit av från position efter position. Vi har varit ögonvittnen till att skördefält efter skördefält skövlats av fientliga makter. Vad har vi att ställa upp emot ondskans andemakter? Det hjälper inte med att vi försöker komma till rätta med Thorsons sexfilm och liknande. Vi behöver ett ingripande

de. Gud upprättar sin kränkta ära. Han talar gång efter gång till sitt eget folk, och uppenbarar att han har i sitt förråd alla de resurser vi behöver för att Guds folk skall bli det han vill det skall vara.

Anden genom gåvorna. Här är ett otroligt viktigt område. För det finns ingenting i tiden som församlingen. Och därför kan församlingen heller inte operera som en förening eller organisation. Då förlorar den sin identitet, sin kraft, sina kännetecken. Den sjunker ner på det mänskliga planet och förvandlas till föreningsbyråkrati och blir kraftlös. Då är den ett salt som förlorat sin sälta; det kastas ut och trampas ner.

Vi ser nu dessa oerhörda skaror av människor som var tända, organismer och förmedlare av Guds kraft, som har förlorat sältan. De har kastats ut ifrån sitt centrum och trampats ner utav blocken. De ropar och skriker om rättvisa, och försöker åstadkomma någon slags demokrati i för- eningssystemet. Det ändrar ingenting. Något helt annat måste till.

David försökte befästa sin position i Israel och inta områden han hade svårt för. Då skulle han hämta arken, det synliga beviset på Guds närvaro i Israel.

Vad är grundproblemet?

Vad var orsaken till att man tappat arken? Den dag Israel blivit en monarki hade man avvikit från den ursprungliga planen. Gud hade inte tänkt sig Israel som en monarki. Det skulle vara teokrati. Men då Israel sjönk ner från teokratins plan till monarkin, då sjönk det samtidigt ifrån det gudomliga till det mänskliga planet. Ifrån det ögonblicket var konungen i centrum, och det förefaller vara så att monarken tävlade om uppmärksamheten med själva arken. Arken gick förlorad, och monarken trädde fram i centrum.

Där ligger kampen om det gudomliga och det mänskliga i församlingen. Gud har kallat oss till att vara ett Guds husfolk, ett andligt folk, men vi vill så gärna sjunka ner på det mänskliga planet och gripa till mänskliga medel. "Vi vilja bli lika andra folk." Där ligger grundproblemet. Så utser vi oss ledare, och kommer från ifrån de gudomliga tingen. Vi förlorar den gudomliga äktheten, och kommer in i mänskligt beteende i stället. Hela utvecklingen präglas sedermera av den här monarkens situation.

Men David kom underfund om att arken måste stå i nationens centrum, och han ville återbörda den till den plats den hörde hemma. Han iordningsställde en vagn som man skulle dra den på, och så spände han ett antal oxar framför vagnen. I detta låg hans omtanke. David ville inte utsätta arken för några risker, därför avvek han ifrån den mönsterbild som sade att arken skulle *bäras* av avskilda präster. De spände oxar framför en vagn som skul-

le dras till den plats som var avskild för arken.

Jag har en känsla av att det är precis vad vi gör. Vi konstruerar våra vagnar, bygger upp våra organisationer och institutioner, och vi spänner oxarna framför — vår intelligens och mänskliga kraft. Men skall vi ha Guds härlighet tillbaka, går det inte på den vägen. Det finns endast ett sätt, och det är att återgå till den ursprungliga enkelheten. Du är bärare av en andlig gåva och gudomlig kallelse.

Anden finns inte i organisationen och institutionen och det vi har skapat. Den helige Ande bor i individen. Du måste bli en livsförande lem. Ingen kan fungera i stället för dig. Du måste själv komma i tjänst i överensstämmelse med Guds plan.

Skilj det gudomliga från det mänskliga!

När de skulle ta arken tillbaka snavade oxarna. Vagnen höll på att välta, och då grep en av medarbetarna in för att stötta upp. I det ögonblick han vidrörde arken, föll han död till marken. Där har vi alla våra försök att blanda ihop Guds metoder och våra egna. Det leder ofelbart till samma resultat: Katastrof. David själv blev så ängslig, så att han parkerade arken på ett annat ställe än vad han ursprungligen hade tänkt sig. Han vågade inte ta upp den, för i det ögonblicket hade helig fruktan och respekt för Guds förordningar upprättats i hans liv. När han gick för att se vad som stod skrivet om den här arken, kom han underfund med hur arken skulle behandlas, och så drog han åter ner och hämtade den.

Inte på vagnar draga av oxar, utan med män avskilda för uppgiften, och de hämtade den och bar den tillbaka. David, inspirerad av Guds ande, dansade framför arken av glädje och tacksamhet. Han dansade tillsammans med folket över den väldiga nåd som Gud bevisat. Gud bor ibland sitt folk.

Låt oss skilja det gudomliga ifrån det mänskliga, och se till att Guds ords svärd får åtskilja själ och ande, mærg och ben, och sätta allting i sin rätta ordning. Låt Guds mönsterbild bli respekterad, då skall du få se vad som kommer att ske. Han har inte förlorat sin makt, han har inte förlorat sin härlighet. Han vill leva genom dig, och bruka dig för sitt namns skull.

Gud kan ingenting göra utan din och min medverkan. Han måste förbereda och avskilja ett folk. Han måste bruka ett folk. Gud kan absolut inte ha beundrare eller sympatisörer. Han måste ha medarbetare. Han behöver församlingen som sin operationsbas. Nu är frågan om du är beredd att säga ja till Jesus Kristus. Det handlar om att bli till nytta och komma in i detta att endrättigt ha omsorg om varandra. Gud har en avsikt med dig för tjänst i sitt rike efter sina planer, och låt därför hans fullkomliga vilja förverkligas i ditt liv!

MALMAHED

väckelsefolkets

— Olyckan i vår tid är att Guds folk inte ser Jesus fastän han finns mitt ibland oss. I stället för att uppliva gåvor och tjänster i den lokala församlingen kallar man på experter av olika slag; publikmagneter, musik-konsulenter, pedagoger etc. Tjänstemän som betalas av statliga medel via subventions-systemet.

— Vad är det då församlingen främst behöver uppleva? I Korinterbrevet ser vi att Paulus var angelägen om att församlingen umgicks med den himmelska världen. Han önskade att församlingen skulle få änglabesök och aposteln beskriver också förutsättningarna för denna kommunikation.

— Är det någonting församlingen av idag behöver vara med om så är det änglabesök. Men då måste vi vara beredda på en utrensning av det som ligger till hinder för himlens representanter. Dit hör mycket av vårt moderna tänkande och beteende som vi hämtat från världen. Skapelsens ordning måste upprättas för himlen sanktionerar aldrig kaos.

Detta var huvudtemat årets Malmköpingsvecka Församlingens upprättelse i en ny och djupare betydelse.

Den stora konferensförsamlingen, vittnen och grupper från hela landet, ett 60-tal vänner från Norge samt en hel rad unga representanter från olika världsdelar fick ett extra varmt mottagande i sommarhettan ute på heden. Värmen störde på intet vis de angelägna samtalen om missionen, församlingen, familjen och skolan.

Redan på konferensens första dag aktualiserades frågan om förvärvandet av Malmahed som ett studiecenter för maranatafolk i alla åldrar.

— Vi måste få ett ställe där vi kan studera Ordet tillsammans under olika tider på året, sade Arne Imsen.

— Och jag har en bön — Ge oss en plats där vi kan dyrka vår Gud utan sub-

Malmköpingsveckan 1976 blev en kraftsamling inåt och i en anda av försoning knöts ett allt starkare band mellan grupper, vittnen, enskilda och församlingar över hela vårt land.

I den gemenskapen blev det helt naturligt att aktualisera frågan om förvärvandet av Malmahed som ett studie-, missions- och arbetscenter för maranatafolk i alla åldrar och nationaliteter.

Under de laddade bibelsamtalen utifrån 1 Korinterbrevet som helt dominerade veckan pekade Arne Imsen på den egoism och de världsliga vanor, beteenden och talesätt som smugit sig in och hindrade församlingen att umgås med den himmelska världen.

— Det var i kontakterna med samhället och föreningsliv som allt detta fördes över. Och skall vi i vår tid kunna räkna med att fullfölja församlingens uppdrag måste vi skära av kontakter och förbindelser med föreningsväsendet ute i samhället.

studiegård?

Redan på konferensens första dag aktualiserades frågan om förvärvandet av Malmahed som ett studie- och arbetscenter.

Bilden t. v. från det välbesökta informationsmötet i Lägerhyddan.

På huvudgatan i Malmahed är det ständigt liv och rörelse. Här bor och lever några hundra människor under nio dagar som ett litet samhälle i samhället.

ventioner, där vi kan fostra barn och ungdom. Vi tror också att intresset för en väckelsefolkets studiegård i mellansverige var stort bland konferensdeltagarna.

Förhandlingar pågår sedan en tid tillbaka med Södermanlands Gymnastikförbund om köpet. Till Malmahed skulle i så fall flytta en grupp från Johannelund i Stockholm, där hyresavtalet går ut under hösten. Malmahed skulle vara idealiskt för bibelstudieveckor, inte minst för våra pensionärer som ju disponerar sin tid under året. Anläggningarna kan även inrymma

för- och grundskola samt verkstäder för storfamiliens hantverk.

Malmahed är alltså ett stort böneämne för hela maranatafolket.

□□□

Många vittnen var i elden under Malmköpingsveckan. Kväll efter kväll fylldes konferenstältet och vi hade möten där hela församlingen deltog på ett nytt sätt i lovsång, vittnesbörd och tillbedjan.

Från Storå hade Axel R. Olsson kommit

med pingstpionjären G. Tomasson, som delade med sig av erfarenheter och välsignelser på trons väg genom sitt friska vittnesbörd.

— I höstas efter Malmköping, berättade Jan-Egil Hafsaahl, stod vi en handfull syskon och fick börja om från grunden igen. När jag nu står här med trettio vänner bakom mig är detta inget annat än ett Guds verk.

Gruppen i Raufoss i Norge har förvärvat en fastighet som rustats upp. Där bor och verkar nu den första storfamiljen. De lever, arbetar och beder tillsammans för att vinna fler för Jesus.

Från Verdalen i Norge kom en grupp vänner som gästade veckan för första gången.

— Mycket är nytt för oss sade Sverre Hellesö, föreståndare för en fri pingstförsamling, men vi förstår att Herren går nya vägar. Och gemenskap i den helige Ande kan ingen ta fel på, menade vår broder som förutom sin familj hade sällskap med gott och väl halva sin församling i Malmköping.

□□□

Ett tråkigt inslag i veckan var de nattliga besöken av bilburen ungdom som vid flera tillfällen försökte ta sig in på campingområdet. Redan efter andra natten hittades en krossad bensinbomb bakom ett av de stora logementen. En äldre timmerbyggnad där omkring 100 personer sov. Däribland många små barn och äldre människor. Händelsen tvingade fram en skärpning i vakthållningen, som till största delen sköttes av maranatabroder sedan polisen meddelat att alla resurser var tömda. Utan hejd kunde således ungdomarna skräna och hota lägerdeltagarna natt efter natt.

— Vi har aldrig sett något liknande, sade några av våra norska gäster. Vid flera tillfällen tvingades tältande barnfamiljer söka skydd i logementen.

Forts. sid. 12

Saliga gäster från Norge

— Vi kom rakt in i förnyelsen, säger Sverre Hellsö från Verdal i Norge.

— Vi är 20 medlemmar som kämpar hemma och gott och väl halva församlingen beslöt att åka till Malmköping.

— Vi har fått ny frimodighet att stå för ett fritt evangelium, säger Sverre Hellsö, som är föreståndare för den oregistrerade pingstförsamlingen i Verdal.

Bilder från MALMAHED

Eget bröd på eget mjöl...

Bojan Blomqvist, Heby och Ing-Britt Lundström, Stockholm bakade i det närmaste allt bröd till den stora konferensförsamlingen.

I Flen utanför Malmköping har invandrarverket byggt ett läger för omkring 400 assyriska flyktingar från det krigshärjade Libanon. Våra arabiska bröder åkte dit med en inbjudan på sitt eget språk. Bland det 50 tal som kom var den här unga gruppen.

Döpt – andedöpt

Juan Mora 20 år är en av de ungdomar som döptes till Kristus vid högtiden i Hosjön den sista lördagen i konferensen.

Han kom först till Gamla Bro på märkliga vägar. Som många andra unga studenter i Europa hade han gett sig iväg hemifrån för att se och lära känna sin världsdel.

— Jag hamnade i Köpenhamn. Där upplevde jag något av en chock då jag såg all synd och ondska och plötsligt fann mig omgiven av förslavade och försjunkna människor. Det var där jag kom i samspråk med en kille som var tysk och kände till Gamla Bro. Han gav mig adressen dit och sa: "De som håller till där är underliga, men då du lär känna dem kommer du att förstå dem och upptäcka något nytt..."

— Då jag kom till Stockholm sökte jag upp en bekant som befann sig där, lämnade in mina tillhörigheter hos honom och sökte upp Gamla Brogatan 27. Där träffade jag först Fred som samtalde med mig och vittnade för

mig. Han skulle resa till Malmköping samma dag och erbjöd mig att följa med. Och det gjorde jag.

— Jag har fått en ny syn på Jesus den här veckan! Jag har sett människor fyllda med Gud. Här såg jag deltaganden, känslan, hjärtat och hängivenheten i gudstjänsten! Jag såg äktheten och den sanna berusningen hos detta folk. Den dryck som åstadkommer detta, måste vara sanningen, sa jag till mig själv.

I sitt hemland hade Juan redan som liten lärt känna den katolska kyrkan och som de flesta andra spanjorer blivit uppfostrad i sträng katolsk miljö. Han hade sett stelheten, kylan och de slentrianmässiga gudstjänsterna.

— Redan tidigt tog jag avstånd från kyrkan, påven och hela systemet och började söka efter det sanna och äkta.

— Visst fick jag höra talas om Jesus — och intresset för honom fanns hela tiden där. Men i den katolska kyrkan fick jag aldrig se honom i hans storhet

forts. sid. 19

Jag höll på att bygga hus...

Från Raufoss i Norge gästade oss under konferensen ett 30-tal syskon, med Jan-Egil Hafsahl och hans familj i spetsen.

En del av syskonen i gruppen bor tillsammans i storfamilj i Pilgrimshuset i Raufoss. Där arbetar, beder och kämpar man för Guds verk tillsammans.

Roar Asprusten, hans fru Kristina och deras två barn deltog också i konferensen. Familjen bor även de i Pilgrimshuset i Raufoss.

— Bibelundervisningen den här veckan har givit mig mycket, säger Roar, då vi samtalar med honom. Jag har fått synen på storfamiljen och husförsamlingen förstärkt och befastad.

— De oroligheter som vi fått bevittna pekar säkerligen fram emot en tid då det blir svårt att samlas så många till offentliga sammankomster. Då blir husförsamlingen den enda framkomliga vägen.

Roar och hans familj har bott i storfamilj sedan i maj i år.

— Visst är det många problem, men mycken glädje! Det som hänt i Raufoss den senaste tiden är ett Guds verk — så ser vi det.

— Vi var med i en frikyrkoförsamling men vi var missbelåtna och förundrade över att det inte var någon kamp. Min fru började besöka Jan-Egils bibelstudier och detta öppnade vägen till bekantskap med Hafsahl och de övriga vännerna.

— Jag höll på att bygga hus just då och Jan-Egil erbjöd sig att hjälpa mig en tid. Under det vi jobbade om dagarna samtalade vi om Guds verk och Jan-Egil upphörde inte att hela tiden framhålla bibelns lära i alla frågor.

Min fru och jag började besöka mötena och kom med i gemenskapen mer och mer. Efter en tid upplevde vi att vi skulle sälja huset och flytta in i storfamiljen.

— Vi gjorde det med glädje!

— För oss är gemenskapen livsviktig. Vi kan inte tänka oss att som tidigare gå på möten bara en eller två gånger i veckan och möta människor som man knappast alls känner. I storfamiljen har vi kommit närmare varandra — vi beder och läser bibeln regelbundet, varje dag.

— Till sist — Jesus kommer snart, tror jag!

MALMAHED

forts. fr. sid. 9

Under samtalen med polisen som kommit till platsen sade ett befäl, att situationen inte gick att förändra. Felet måste sökas på det lagstiftande planet.

— Ni får arbeta politiskt för att ändra lagar och förordningar, sade befälhavaren i radiobilen.

Klockan var då omkring halv tre på morgonen och platsen utanför tältområdet var fylld med högröstade människor som t.o.m. hotade med cykelkedjor och påkar.

— De är på allmän plats. Vi kan inte skingra dem, var polisens slutkommentar.

Bland ropen från den upphetsade folksamlingen uppfattades även ordet "svartskallar", vilket syftade på våra färgade bröder, vilka man ville få utlämnade för "att märka". Den händelsen måste sättas i samband med rasbråken i Västerås veckan efter då svenskar anföll assyriska invandrare i ett bostadsområde.

— Intermezzot avslöjar vilka krafter som slumrar även under den polerade ytan i vårt välfärdssamhälle, sade Arne Imsen vid ett opinionsmöte i Flen efter Malmköping.

— Vi har snart en underjordisk kyrka här i landet, sade Imsen i mötet som annonserades under ämnet POLIS PUBLIK PÖBEL PRESS.

□□□

Men veckan dominerades av de laddade bibelstudierna i första Korinterbrevet 10, 11, 12 och 13. Imsen tog oss med till den korintiska kulturen, miljöerna, den sociala situationen men också till väckelsemöte och kärleksmåltid.

Bibelstudierna avlivade bl.a. talesättet vi gjort till vårt att Paulus här går till rätta med typiskt tidsbetonade problem. Det är bekvämligheten som dikterar sådant resonemang. Bekvämlighet intill självbedrägeri. Vi vill vara tidsanpassade och moderna. Vem vågar exempelvis idag hävda den syn på mans- och kvinnorollen som Paulus för fram.

— Paulus går till rätta med antikens kulturdekadans, sade någon nyligen, som om vår kultur inte skulle vara dekadent.

□□□

Problemet är, inledde Imsen, att korinterna var njutningsmänniskor liksom vi — inte försakelsemänniskor. Paulus ställer fram bl.a. idrottsmannen som exempel på nödvändigheten av att behärska sin egen kropp. Att vara koncentrerad och i trim inför en kamp.

Aposteln liknar denna kamp mot sig själv, mot vanor, tänkesätt och beteenden som vi hämtat utifrån med de stora idrottsfester som var vanliga i antiken.

— Och vem är åskådare i den kampen tror ni? Jo, den osynliga andevärlden.

Klara anvisningar om facket politiken och värn- plikten

— Starkaste intrycket av Malmköpingsveckan var uppgörelsen med samhället. I första hand den kristnes ställning till politiken, fackföreningen och sjukkassan. I andra hand frågan om samfunden och statsbidragen.

— I två år har jag sysslat med frågan om fackföreningen. Det började med att en maranatavän vägrade gå med i facket på den plats jag arbetade. Om jag inte fått vägledning i bibelstudierna här, hade jag tänkt försöka få tala med någon speciellt i saken.

— I värnpliktsfrågan är jag ännu inte riktigt säker. Tills vidare kommer

jag att göra vapenfri tjänst ute på Björkö.

— Jag vet redan vad min inställning till fackföreningen kommer att medföra, nen jag är beredd att ta alla konsekvenser.

— Nu ser jag fram emot att få vara med i en storfamilj. I flera år har jag sett mig om efter något lämpligt ställe. Min önskan är ju att få vara med i en gemenskap av större omfattning. Vi behöver en fungerande församling, där vi kan hjälpa varandra fram till frigörelse. BJÖRN HALVARSSON, VÄSTERÅS, 25 ÅR

— Där förs tävlingsprotokollet.

— Vi frågar ofta varför sker det så litet? Svaret måste bli att vi i alltför stor utsträckning låter kroppens behov forma vår tillvaro. Vi lever liksom korinterna i en kroppskultur.

— Helbrädagörelse, syskon, börjar med nya matvanor, nya sömnvanor — nya bönevanor.

— *Undren* börjar i en ny livsstil. Vi måste komma i rätt matchvikt.

□□□

I första Korinterbrevet ser vi att Israel i öknen går från gravplats till gravplats. Tragedierna avlöste varandra därför att det fanns anknytningar inne i lägret, bland folket, för den fiende som hela tiden ville få folket att rikta blicken från landet tillbaka till Egypten.

Och ytterst var det fråga om beröring med en oren andevärld och denna blandelse höll på att utrota hela folket.

Nu vill Paulus gå tillrätta med den be-

blandelse som fanns i församlingen i Korint och som yppade sig vid nattvarden — *HERRENS* bord.

I 1 Kor. 10:21 står det att; i kunnen icke dricka Herrens kalk tillika med onda andars kalk. Man hade influerats av och öppnat för en främmande makt genom alltför breda kontakter med bl.a. föreningslivet ute i samhället. Man hade läppjat på bågaren ute i gillena. Och i den kontakten överfördes talesätt, beteenden och orättvisor till församlingen.

— Och säg mej, vad är det för ande som talar ute i det politiska föreningslivet i vårt samhälle?

— Kan vi komma till *HERRENS* bord direkt från sammanhang där egoismen sitter i högsäte och där talet uteslutande rör sig om ... vad skall vi äta, vad skall vi dricka och vad skall vi kläda oss med — om trygghet och välfärd.

— Vi möter idag moderna kristna som "trivs överallt". Som har gemenskap med allt och alla, men som genom sina kon-

takter för in världsliga paroller och politiska slagord i församlingen. Detta är en livsfarlig beröring med främmande makt och snart har vi egoismen och kotterierna mitt inne i Guds församling.

— Men vi vet också att den helige Ande i oss gör oss omöjliga i dessa sammanhang

— Een isolering som är livsnödvändig.

— Vi kan alltså inte komma till *HERRENS* bord efter att ha druckit kalken i gillena ute i samhället. Till exempel hos *LO*!

— Men hur går det med min trygghet — mitt jobb? frågar någon. Jag överlever inte.

— Vem har sagt att vi skall överleva?

— Träd ut ur föreningsväsendet. Låt jobbet fara — ta martyriet! ropade Imsen och bad: — Ge oss en plats där vi kan dyrka vår Gud utan insyn och subventioner!

— Bort med alla bidrag. Husmödrar säger nej tack till staten. Ta emot barnbidraget men skicka det till u-länderna. Där finns det barn som dör av svält just nu därför att det inte finns någon mat!

Herren vill ge oss kraft till försakelse och självövervinnelse. Vi måste också göra oss alltmer oberoende och självförsörjande för att få så lite kontakt med samhället som möjligt. Och här kommer storfamiljs-tanken in som en gudomlig lösning: De hade allting gemensamt.

□□□

Aposteln Paulus önskade att församlingen skulle umgås med och assisteras av den himmelska världen. Men han gjorde klart att det fanns ting som störde denna kommunikation. Orättvisor, kotterier, världsligt beteende. Änglarna trivdes inte för skapelsens ordning var rubbad.

Aposteln säger i 1 Kor. 11:10 "Därför bör kvinnan på sitt huvud hava en 'makt' för änglarnas skull."

— För änglarnas skull — tror ni änglarna trivs hos oss? Hur är det; männen har långt hår, kvinnorna kort, tecken på att vi är påverkade av ett beteendemönster utifrån. Om vi inte vill underordna oss Guds ord här så är det inte människor vi ställer oss i vägen för — *det är änglar*. Himlen sanktionerar aldrig kaos och oordning!

□□□

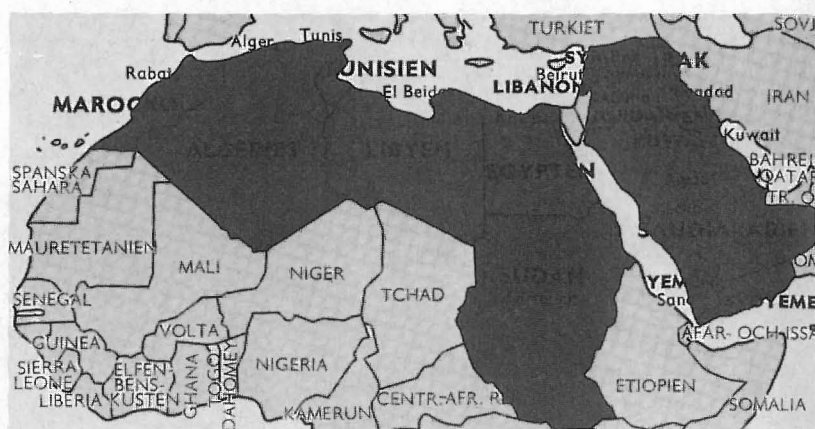
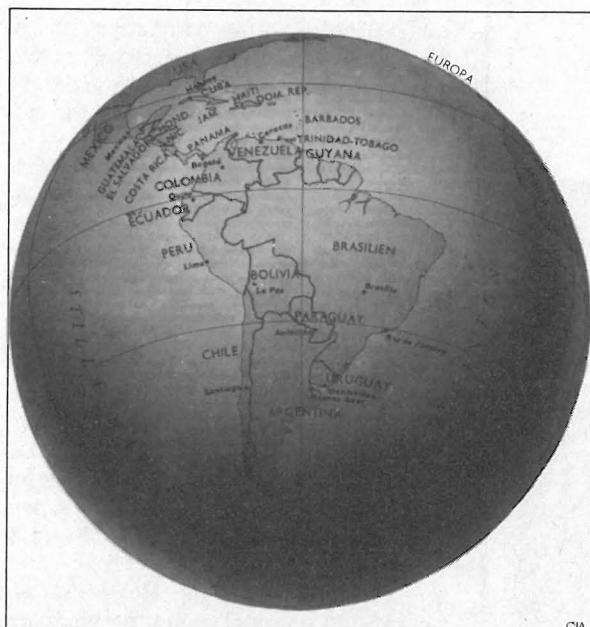
Paulus tar oss vidare med till kärleksmåltiden och brödsbrytelsen i korintförsamlingen där det även fanns inslag som störde harmonin i gudstjänsten.

Det handlade helt enkelt om kategori-klyvningar. Man levde på olika sociala nivåer. I synnerhet blottades denna klyfta vid kärleksmåltidens "knytkalas":

... så får den ene för mycket medan den andre får hungra... viljen i då komma dem att blygas som intet hava? (1 Kor. 11:21, 22.)

De välsituerade som disponerade sin tid kom först till borden och åt sig mätta av

Forts. sid. 19

Om allt går enligt planerna skall evangelium inom kort sändas på arabiska över Nordafrika. Radio Maranata måste därför också bli ditt stora böneämne!

Mission idag:

ATT LEVA – SÅ VÄRLDEN KAN TRO

– Vi måste leva ut evangelium, vare sig vi är här i Sverige eller i andra världsdelar så att vi skiljer oss från omgivningens egoism, skapar förtroende och förkroppsligar Jesus, skriver Mats Jansson med anledning av missionsamtalen i Malmköping.

– I den väg storfamiljen börjat gå anar vi förebilden.

Arne Imsen svarade på frågan:

– Hur skall vi kunna arbeta i en tid som tycks vara så beroende av subventioner?

– Vi kan inte fortsätta att leva som om 500 miljoner muslimer inte existerade, ropade en ung missionärskandidat. – Det är att leva i mörker och okunnighet.

Mission är någonting helt annat i dag än för några år sedan! Det är inte längre så mycket en fråga om några kronor i offer och om utsändande av predikanter och förkunnare, även om den sidan självklart är med. Det är naturligtvis inte heller bara fråga om u-hjälp och sociala insatser. Det är ett gemensamt flerfrontskrig mot djävulens makt, system och strukturer! Vi måste *leva ut evangelium*, vare sig vi är här i Sverige eller i andra världsdelar, på ett sådant sätt att vi skiljer oss från omgivningen, skapar förtroende och förkroppsligar Jesus, så att människor *kan tro*. I den väg storfamiljen på Gamla Bro har börjat gå, kanske vi anar en förebild.

– Hur skall vi kunna arbeta i en tid, när

allt tycks vara så beroende av subventioner? frågade Arne Imsen under Malmköpingsveckan. Och han läste Paulus' ord i Apg. 20:34: "I veten själva, att dessa mina händer hava gjort tjänst, för att skaffa *nödtorftigt uppehälle* åt mig och åt dem som hava varit med mig."

– Med ett minimum av materiella resurser kan vi utföra underverk! Paulus förvandlade arbete till missionsmedel. Tanken bakom storfamiljen är bl.a. att sänka levnadskostnaderna för att få resurser till Guds verk. Man måste inte bo i storfamilj för att bli frälst – men det är en missions- och kallelsefråga!

Men vi kan inte isolera oss i vår egen situation. Gud har redan börjat samman-

fläta oss med syskon i andra världsdelar, av alla folk och stammar, folkslag och tungomål. Vi såg det i Malmköping, vad gällde de arabiska och sydamerikanska bröderna osv. De är redan mitt ibland oss. Gud har redan lett oss in i världsmisson. Uppgiften har lagts på oss, på ett förunderligt sätt, och vi måste gå vidare.

Kan man annat än häpna över Guds förunderliga vägar, hur han gav det ökända allaktivitetshuset och knarknästet Gamla Bro till Maranataförsamlingen i Stockholm, hur han lät det förvandlas till ett levande församlingshem och andligt kraftcentrum och hur det sedan som en magnet har fått dra till sig människor från hela världen? Från knarktempel till centrum

Hector har med hela sin familj flytt från Chile och bor nu på Johannelund. Genom Herrens nåd har han blivit både döpt och andedöpt under året. Tolk: Agneta Orellana.

för världsmission! Ära vare Jesus!

På det viset har Gud låtit den jämförelsevis lilla och fattiga församlingen nå ut till Sydamerika, Mellanöstern, Fjärran Östern och Europa, ja, även in i länder som annars är helt stängda för mission! Vardagskristendom och praktiserande av nytestamentligt församlingsliv har gjort vad missionskolor och enorma insatser ofta har misslyckats med. Gud är fantastisk! Vad kommer härnäst?

SVERIGE MISSIONSLAND

— Alla gamla missionsmetoder är förbrukade! Vi står i en helt ny missionsituation, underströk Arne Imsen på onsdagens missionsmöte i Malmköping. Vårt land är mer än någonsin ett missionsland, och vad som sker här i liten skala kan fortplantas över hela världen. Vi måste börja gå en väg som ingen förut har gått! Det handlar om två och tre, fyra fem sex eller sju i början.

— Brasilien är det underbaraste landet i världen! utropade Ernst Höglander i samma möte. När man kommer till Sverige från Brasilien, upplever man att man har lämnat ett land som sprudlar av liv och kommer till ett, där det nästan härskar död. Det finns alla klimat, och det finns alla folkslag i detta jätteland. Allt kan odlas där. Och svensk potatis är mycket populär. Den köps upp i Sverige av japaner, som sedan sätter den i Brasilien, och den ger oerhörda skördar!

Men tragedin är att folket andligt har exploaterats av egoistiska intressen. Brasilianaren är oerhört tillgiven och öppnar hela sitt väsen för en vän, och det har hänsynslöst utnyttjats. I dag ser vi resultatet.

Dopkandidat från Ghana

Malmköpingsveckans deltagare fick i år stifta bekantskap med en ung student från Ghana: Moses Minta som kom till Sverige för att praktisera på järnverket i Halmstad.

Där träffade Moses några frälsta ungdomar ifrån Maranatagruppen i Halmstad och var tillsammans med dem under en vecka. Naturligtvis talade man om att man skulle åka till Malmköpingsveckan och att man där väntade stora andliga välsignelser. Moses blev erbjuden att följa med och tackade ja.

Så kom den unge metodisten till Maranatakonferensen.

— Jag mötte tillbedjan, gemenskap, tro och såg Guds makt. Bibelundervisningen var helt ny för mig.

— Jag tyckte att bibelstudierna var riktade till mig, säger Moses

som snart fick klart för sig att dopet är en nödvändig handling med underbara välsignelser som följd för den som vill följa Jesus.

— Sedan en broder från Halmstad undervisat mig om dopet tog jag fram min bibelkonkordans och letade rätt på alla bibelställen om dopet. Jag blev överbevisad av skriften om att detta är vad en kristen har att göra.

Moses anmälde sig till dopet i Hosjön på lördagen. Det blev en stor högtid för honom och de åtta andra syskon, de flesta ungdomar, som fick följa Jesus och begrava den gamla människan i dopets grav.

På frågan om vad Moses tänker angående sin framtid svarar han med att citera Fil. 3:10, "Jag vill lära känna honom och hans uppståndelses kraft..."

Brasilien är det mest spiritistiska landet i världen!

Guds ära är fruktansvärt kränkt i detta land, men Gud måste ha något i beredskap för att återupprätta den! Titeln missionär är så fruktansvärt skandaliserad, att man begår synd om man kommer under den. Vi måste komma på ett enklare sätt. En familj kunde börja arbeta där ute, praktisera evangelium i gärning inför människorna, förkunna evangelium med sina händer!

Det finns områden i Brasilien med obrukad, bra jord så långt ögat når, där

man kan köpa ett jordområde med hus och allt för en relativt låg summa. Där kunde man odla lantbruksprodukter och sälja dem i storstaden. På det sättet kunde man också skapa ett centrum för undervisning i Guds ord. Det är vad Brasilien behöver i dag! Kanske är den här nya visionen Guds kallelse till oss och det som åter skall upphöja Jesus i Brasilien?

Arne Imsen skakade om oss genom att berätta några intryck från sin resa i Brasilien, bl.a. hur han tillsammans med Höglanders hade besökt en ung församling i vänd!

norr, som vuxit upp på några månader och bestod av 500—600 medlemmar, mest ungdomar. Den leddes av en ung, oerhört lovande evangelist som hette Aristoteles. I församlingen hade man där tagit ansvaret för att lära människorna läsa, så att de skulle kunna läsa Bibeln, och även för barnen ordnade församlingen skola. Men bördan blev senare för tung för den unge evangelisten, han lämnade sin församling, och den blev förödd, som så mycket annat Guds verk i Brasilien.

— Jag tänker på de här ungdomarna och andra, utbrast Arne Imsen. Det finns massor av människor i Brasilien som står utan någon som helst undervisning i Ordet! De har lärt sig att Gud hör bön och att tro på Jesus som sin Frälsare, och det är ju gott, men om församlingen vet man *ingenting*. För dem står katolska kyrkan som ett slags modell, och man har i stor utsträckning överfört den modellen, så att man märker den här väldiga distansen mellan bärare, de som är predikanter, och det vanliga folket!

— Tänk om vi kunde ha tagit med oss t.ex. fem ungdomar hit till Sverige, så att de hade fått tala till vårt folk om sitt folk, och om de hade fått stanna här ett år och återvända med det vi hade kunnat ge dem i bibelundervisning. Så blev det inte, men i alla fall en ung man har kommit hit till oss, Carlos från Braganca, och har på ett underbart sätt smält in i gemenskapen.

Carlos döptes av Imsen i Brasilien, i en pöl med kloakliknande vatten, men mitt i denna misär och elände hade Gud visat sin makt och ögonblickligt helbräddagjort fyra systrar där. Guds makt fungerar, där tron finns!

STORFAMILJER

Vi fick också en annan ögonblicksbild från Brasilien, från en gränslös nöd som vi har svårt att föreställa oss. Arne Imsen hade tillsammans med Ernst Högländer besökt ett ålderdomshem, en upplevelse har aldrig skulle glömma. "Ingen av oss skulle placera kreatur som de gamla där hade det! Och det hemmet drevs av kyrkan! Trots allt var det dock ett omhändertagande — annars hade de kanske fått dö på gatan." I stora hallar låg de gamla där, med sina sår och sjukdomar, i den *djupaste* misär. "Jag orkade inte ens reagera!"

Vad skall man göra, om man kommer som missionär i det här landet? Det räcker inte med helbräddagörelsemöten och att lägga händerna på en och annan. Det är ju enkelt för evangelisten! Det måste bli fråga om att gå till människorna, dela deras villkor och försöka förbättra dem. Här om någonstans är det angeläget med storfamiljer!

— Vi måste lära dem övervinna själv-

föraktet och få människovärde, lära dem inse att det inte är Gud som vill att de skall ha det så här. Det säger de annars gärna. "Det är Gud som har bestämt så..." Hade jag tio liv, så skulle jag skicka nio av dem till Brasilien!

— Inför de väldiga möjligheterna och kolossala behoven kan vi känna förlamning ända till fullständig vanmakt. Det är klart att vi inte kan klara av hela Brasilien — men vi kan börja med en och en!

I Uberaba har ett världskänt spiritistiskt medium ett jättecenter. Dit flyger människor från hela världen för att få hans budskap. I en jättehäll delar han ut soppa till 20.000 människor i veckan. Den här spiritistens kusliga underverk och hans hjälperksamhet var det stora samtalsämnet för alla. En ung man, döpt och andedöpt bland de fria vännerna, som körde Imsen och Högländer, visade sig helt anfrått av spiritismen och hänförd över "vad Gud gjort" genom det här mediet. I en annan stad fanns en jätteförsamling, där predikanterna före mötet tog emot budskap direkt från den döde amerikanske förkunnaren Branham i ett litet rum bakom estraden. Det råder en fullständig uppblandning och besmittelse i praktiskt taget alla sammanhang, med spiritistiska tendenser hela vägen.

— Därför måste det komma en radikal reaktion! slutade Arne Imsen. Vi måste arbeta med jorden och ge människorna Guds ord och lära dem förstå, att Jesus gör oss världsfrånvända på rätt sätt — men inte verklighetsfrämmande!

ISLAM ÄR MÖRKER

Araber brukar hälsa varandra med "frid", salem, men de vet inte vad frid egentligen är. De luger för varandra och hatar varandra. "Fridens väg känner de inte" (Jes. 59:8). Tänk att få ge dem fridens evangelium, om frid med Gud och frid med människor!

— Nu vet vi vad frid är, som kommit till tro på Jesus Kristus! Vi har det bl.a. i Luk. 6:27, sade vår marockanske broder El-Bachir Idrissi under Malmköpingsveckan. Det finns också de i arabvärlden som kallar sig kristna, t.ex. i Libanon, men de vet inte heller vad frid är. Vi ser det i dessa inbördeskrigets dagar.

— Vad är islam? frågade en av våra svenska bröder, som vill vara anonym. Det var på tisdagseftermiddagen, då arabmissionen stod i blickpunkten.

— Islam är mörker och fängelse! Att vara muslim är att vara fånge! Det vilar en sådan tyngd, ett så kompakt mörker, över vissa länder, att missionärer där upplever en ständig depression. Det skall mer än mänsklig kraft till för att rycka loss människor ur detta! De andemakter, som har hållit hela folk fångna i 1400 år, släpper dem inte frivilligt!

Han underströk, att vad som behövs är

arbetare som går ut till de avlägsnaste byarna och bosätter sig där, så att människorna får *se* Kristusbilden i dem och höra ordets predikan.

Vad är det som hindrar att muslimer blir frälsta? Först och främst okunnigheten, detta Satans fruktansvärda vapen! Det är vår egen okunnighet — vi vet för litet om det här, därför ber vi för litet. Och vidare den systematiska muhammedanska okunnigheten om Sanningen och indoktrineringen i lögn. I Turkiet lär sig t.ex. skolbarnen att de kristna tror på en treenighet av Gud-Fadern, Maria-Modern och Jesus som deras barn. Vår broder Mose berättade i samma möte, att det enda han visste om Jesus, innan han blev frälst, var att han hade varit en profet i Italien eller någonstans och hade gjort lite magi.

MUSLIMER I SVERIGE

Muhammedanvärlden är en kallelse till oss var och en — inte bara till dem som fått kallelsen att resa dit. Här i Sverige, mitt ibland oss, finns i dag tusentals muslimer. Här har vi ännu full frihet att predika evangelium! Bjud hem en muslimsk familj! Gå ut och lämna skrifter till muslimska grannar! Det var här i Sverige som bröder som Bachir och Mose vanns för Kristus!

Och det behövs förebedjare! Vi kan nås av en lika allvarlig kallelse till daglig, aktiv förbönstjänst som till direkt missionsarbete. "Någon måste röja i andevärlden, detta grovarbete som måste föregå allt Andens verk!" (Arne Imsen). Förebedjaren får kämpa i anonymitet, stå ensam i kampen — men de som går ut *måste* ha den levande kontakten med "en fungerande tross av förebedjare, som hela tiden står redo att föra fram nya förnödenheter till fronten"! Kanske den här kallelsen gäller dig, du som just nu läser Midnattsropet?

— Vi är inte ute efter att kasta den muslimska religionen i havet — det gäller att vinna människor, individer, för Kristus! sade vår tunisiska broder Mose Abna Aissa. Det gäller livet till människor! 560 miljoner människor har inte sett Bibeln, har inte hört att det finns En som har besegrat döden! I mitt hemland, Tunisien, tror inte ungdomen på *någon* religion längre. Man söker frihet i västerlandet. Man har ingen mättnad, någonting inom dem är tomt!

El-Bachir Idrissi från Marocko kom från en mycket typisk muhammedansk familj. Hans far var skollärare och dessutom böneledare i moskén. När Bachir var sju år, tvingades han börja bedja. Han hade ingen kontakt med Gud som skapat himmelen och jorden — han bad därför att han var rädd för sin pappa. Efter några år blev bönevanan automatisk, och han gick självmant och "bad".

På en fransk lärarinnans begravning kom han som skolpojke för första gången till en katolsk kyrka. Där var statyer, kru-

cifix, vackra lampor och präster i skrudar, och skolpojken visade till varandra: "Titta, de är inte kloka! De tror att det är den där statyn, som finns överallt här, som har skapat jorden!"

SANN SOCIALISM

— För oss var kristendom att stå framför en staty, knäfalla och göra korstecken. Att göra den gesten — det var kristendomen. Ingenting annat!

Så kom Bachir till Sverige, trött på allt vad religion heter, efter att ha blivit tvingad hela sitt liv. På Sergels torg hörde han Maranatasången, och en ung arab talade med honom: "Det här är kristendomen — följ med och se hur vi ber!" Han visste vilka förutfattade meningar en arab har!

På Johannelund fick Bachir se folket tala direkt med Jesus. Jesus blev någonting levande, någon som går omkring bland oss, och Bachir blev gripen och fick känna hur hjärtat fick frid och vila. Han fick en arabisk bibel, och när han läste Luk. 6:27, grep versen honom.

I Bachirs hemland, Marocko, är Bibeln förbjuden. Enligt statslagen är Marocko ett muhammedanskt land — även om det bara skulle vara 1 % som verkligen ber och tror. Myndigheterna är rädda för Bibeln. Den talar om den sanna socialismen, att Gud vill att människorna skall vara likadana och ha frid med varandra.

Det finns arabländer som är öppna för mission, t.ex. Egypten, Libanon och Irak, och där man är van att höra "kristendom", men många länder är helt stängda. Här öppnar sig en väldig möjlighet i *radio-missionen*! Där kan människorna, bundna och vaccinerade med lögn och indoktrinering, få höra vad kristendomen egentligen säger, att det är något man måste ha för att få kontakt med Gud, för att få denna frid som araber hälsar varandra med men inte känner, för att få förlåtelse och bli ren. I radion kan man sända ett enkelt evangelium om synd, om hur den kommit i världen, om Jesus Kristus och varför bara Jesus Kristus kan frälsa.

RÖSTER I ETERN

1967 låg Bachir på sjukhus i Casablanca i Marocko, när staden skakades av en jordbävning. Alla sprang ut på en stor gård, och man sade till varandra: "Världen skall förändras!" På samma sätt brukar man säga, när man ser något hemskt osv.: "Världen är snart slut!" När evangelium når dessa människor, budskapet om att Jesus kommer, är det något de kommer att förstå!

Det finns två väldiga fiender för evangelium i arabvärlden, två motståndare att brottas med: moskén och katolska kyrkan.

Men Jesus kan övervinna båda!

Hjärtana måste förberedas genom radiomissionen. Hela Maranata-budskapet kan inte serveras på en gång — skillnaden är för oerhörd gentemot moskén och kyrkans förkunnselse. I radioprogrammen kan man ge litet åt gången.

— I Tunisien lyssnar ungdomen mycket på europeiska radiostationer, på pop och jazz både dag och natt, berättade Mose. Det blir en stor chock, om de plötsligt får höra evangelium på arabiska! Men vi måste börja med det rätta, det som människohjärtat längtar efter. Vi behöver visdom!

— Vi måste spela programmen flera

aktuella böcker

UPPVAKNANDET — Berättelsen om en församling som började fungera.

GRAHAM PULKINGHAM (InterSkrift Förlags AB),

"Storfamiljerna var våra hem och resultatet av ett sätt att hjälpa människor. Vi öppnade oss själva, våra hem, vårt familjeliv, våra besparingar och inkomster. Gud begärde mycket — ALLT."

Pris. 19.50

SEGERN ÖVER MÖRKRETS FURSTE HAL LINDSEY/C. C. Carlson
EVANGELIIPRESS

Författaren till VART ÄR MÄNSKLIGHETEN PÅ VÄG ger här en inblick i det övernaturligas värld. Denna generation upplever en jättevåg av övernaturliga händelser. Sökandet efter upplevelser från en annan värld har nått proportioner utan motstycke.

I detta inträngande studium av aktuella och allvarliga frågor avslöjar Hal Lindsey vilka faror som lurar på dem som leker med krafter från den andra sidan.

I ett kapitel ger han också en kort presentation av de idéer (och deras upphovsmän) som under det sista århundradet omvandlat västerlandets sätt att tänka och tro.

Pris 12:—

MR:s
Bokförlag
Box 344
101 24 Stockholm

Sänd mig mot pf.

Namn
Bostad
Postnr
Postadr
Tel /

gångar, fyllde Bachir i. För varje gång blir det fler som lyssnar, allteftersom nyheten sprids från människa till människa. Språket måste vara så lätt som möjligt. De olika länderna har olika dialekter, och många människor är analfabeter utan bakgrund och utbildning.

— Blir inte det här piratradio? undrade Arne Imsen. Att lägga sig utanför ett lands gränser och kasta in ett budskap via etern, som landet egentligen har stängt sina gränser för — är inte det lika mycket piratradio som det som lär ha förekommit i det här landet?

"Hör rösten av en som ropar i etern!"
Evangelium — legalt eller illegalt?

trösta den moderne hedningen istället för att väcka honom till omvändelse. Ta bara som exempel TV-programmet "Hela kyrkan sjunger".

Det är falsk varudeklaration att kalla det för kristet. Bjud ut det i stället som religiös underhållning!

Den som vill gå väckelsens väg kommer att kollidera med många mäktiga intressen och krafter. Vi kan se det i ett speciellt avseende. Det har skett en märklig förändring i samhällsatmosfären. Pöbeln håller på att bestämma utvecklingen för det här landet. Det dröjer inte länge förrän vi måste smuggla ut Guds ord. Det går snart inte gå ut till en folkmassa med Guds ord, eftersom massan reagerar fientligt. Vi har mötesfrihet, men ändå kan en bensinbomb komma farande genom luften utan att det går att förhindra.

Vi kan ha så många lagar som helst formellt antagna, men vad hjälper det om kärleken inte finns så att respekten för lagarna kan upprätthållas. Piratradion är en oskyldig företeelse i jämförelse med vad som komma skall. Snart måste var och en uppträda som små pirater, bara om man vill gå ut med en traktat.

Det är snart dags att fly. Vi måste finna en plats dit vi kan fly för att skydda våra barn från de krafter som vill förstöra dem, och där vi kan få möjlighet att tillbedja Gud.

För högre standard

Föräldrar! Jag är chockerad över att vi blivit så lättstyrda offer för modernismen. Hur kan vi ägna så mycken tid till att söka åstadkomma materiella förbättringar för oss och våra barn. Vi tror att vi håller på att åstadkomma utjämning i samhället i politiskt och ekonomiskt avseende. Det är bedrägeri. Det är bara så, att vi inte märker vad som sker, därför att vi vänder blicken åt fel håll. Alla har idag fått högre standard. Vi har skaffat oss bil, sommarstuga och TV. Men av det har ingen utjämning mellan klasserna skett. Vi har bara fått mer pengar att fördärva våra liv med och större bostadsytor att vantrivas i.

Idag finns klyfoterna på annat håll. Generationsklyftorna har skapat en klasskillnad som är värre än någon gång tidigare. Det är följden av en lång process, som började när samhället erbjöd sig att ta hand om barnen för att vi skulle få tillfälle att skaffa oss högre standard. Men vad hjälper det med centralvärme om själen fryser eller luftkonditionering om vi ständigt förgiftas av TV.

Utvecklingen började för flera decennier sedan, då det rådde kyrklig absolutism i det här landet. Kyrkan bestämde om vi skulle få undervisning, få arbete eller bli accepterade. Ut ur detta förtryck växte sedan frihetsrörelserna fram. Så småning-

om uppnådde de sitt mål och folket fick sin frihet. Skolan övertogs av det profana samhället. Makten lades partiellt i folkets händer.

Trots det kyrkliga förtrycket fanns det dock något hos kyrkan som var värdefullt. Kyrkan gav folket bibelkunskap och ordnade husförhör. Det var då de fria kristna rörelserna kom som de gjorde sitt väldiga misstag.

De berövade kyrkan makten men tog själva inte själva ansvaret för barnens fosteran utan lät samhället ta över. Man berövade barnen kristendomsundervisningen men erbjöd inget i stället. Hur kan vi tro att 40 veckotimmar i dagens skola kan neutraliseras av 1 timmes söndagsskola? En flera år lång passiviseringsprocess försvinner inte spårlöst.

10 ex.

MIDNATTSROPET är en evangelist som med din hjälp kan nå långt in på nya områden med evangelium om Jesus.

Oftast är det de enkla och mest personliga metoderna som ger de mest bestående resultaten. Det finns ett fält dit bara du själv kan nå i din vardagssyssla. Därför kommer vi nu med förslaget att vi var och en tar ansvaret för minst tio ex. av MR! En broder från Farsta gör exempelvis så här:

Var tredje vecka går han med ett ex. till tandläkarmottagningen, ett till doktorn, ett till arbetsförmedlingen, ett till biblioteket och naturligtvis några i trappuppgången hemma i huset. Ett strålande och efterföljansvärt exempel. Som kommissionär betalar du 1:75 per ex. Resterande räknas som en liten förtjänst som ju växer med upplagan. Välkommen med i kommissionärsledet. Herren välsigne dig i uppgiften!

Jag önskar härmed att ta ansvaret för ... ex av MR.

Namn

Adress

Postadress

Tel. nr

Tänk att vi har givit våra barn en oslagbar matematisk och språklig färdighet. De har blivit supermänniskor. Men vi har undanhållit dem kunskap i Guds ord. Därigenom har vi också tagit ifrån dem deras möjligheter att fungera som sanna människor i livet. Resultatet har blivit karriärer och massmänniskor. Livet idag handlar alldeles för ofta om sprit, pengar och erotik. Ja, vad annat har vi kunnat vänta oss! Att ta bort mellanölet löser inga problem. Roten till det onda sitter djupare inne i människans väsen.

Föräldrar, vi måste vakna! Vi måste ge barnen Guds ord och inte bara någon tumvers då och då. Kom ihåg att väckelse följer lagen om sådd och skörd. Sår vi inte skall vi inte förbanna åkern om den inte ger skörd!

MALMAHED

fr. sid. 13

medfört överflöd. Sedan kom de andra, bl.a. slavarerna efter en lång, hård dag, med sina enkla knyten och vi kan förstå att detta skapade disharmoni i gemenskapen, särskilt inför Herrens bord.

Men det fanns även i Korint en andlig orsak till gruppbildningen i församlingen. En starkt karismatisk kategori, som överbetonade det emotionella i Gudstjänsten. Och allt detta sammantaget såg nu aposteln som ett hot mot enheten i församlingsskroppen. Han understryker att alla lemmar skall ha omsorg om och komplettera varandra för att så kunna fungera inför Gud i världen.

Och vid nattvardsbordet fanns medlet som kunde besegra alla former av egoism och överbrygga klyftorna i församlingen. Där fanns det försonande blodet och det ena brödet. Där möttes rik och fattig, herre och slav och kanske var det så att just slavarerna hade de förnämsta ämbetena i församlingen.

Vägen ligger öppen till 1 Kor. 13 om kärlekens lov.

□□□

I vår tid är det kanske inte de ekonomiska klyftorna som dominerar. Men det finns andra orsaker till uppsplätning och kottier i församlingarna. Ett exempel är distansen mellan generationerna. Vi har ungdomsmöten och pensionärsträffar. Det är något som vi hämtat utifrån samhället där unga och äldre inte ens talar samma språk. Man når inte varandra. Men vem är gammal i Guds rike?

Om vi nu till sist ser på situationen ute i landet tror jag, att vi måste återgå till den mönsterbild som står tecknad i Apg. 2:46. Att mötas var dag hemma i husen. Här kan det enklaste hushåll vara med för att praktisera kärleksmåltid, brödsbrytelse och bön.

Allt som stör gemenskapen får sin ände när vi bryter brödet och skiftar kalken.

Vi avväpnar Åklagaren. Låter agg och misstänksamhet gå i floden. Vi börjar om på nytt, därför börjar också vår historia i dag. Allt det gamla ligger bakom tack och lov. Är det någon som behöver förbön? frågade Imsen. Så hade vi försoningsmöte på knä uppe på plattformen och upplevde verkligen att allt det gamla ligger bakom. VÅR HISTORIA BÖRJAR IDAG. Detta är nattvardsens under.

□□□

När vi nu i några dagar samtalat om församlingen, avslutade Imsen, måste vi göra klart för oss att det hela tiden rör sig om den lokala församlingen på en ort. Man laborerar idag vårdslöst med termer om den universella församlingen som Kristi kropp. Men när vi läser om församlingsskroppen i Korint menas det utan tvekan den lokala församlingen där.

Och när kroppen är i funktion möter vi hela treenigheten! Anden genom gåvorna, Herren genom tjänsterna och Gud genom kraftgärningarna. På första pingstdagen lägger vi märke till att Anden föll utanför lägret, utanför templet och talar genom män som inte är teologer utan olärda män ur folket. Allt skakades om, det var en kraftgärning — och folket strömmade till. Skall vi kunna rycka uppmärksamheten till oss måste vi idag uppleva kraftgärningar. Pingstdagen var en partiell uppfyllelse av Joels profetsia, men det står att Gud skall göra kraftgärningar i sol och måne. Människor måste skakas om, väckas, förlora säkerheten för att mitt i allt uppleva att frälsningens väg håller.

Låt oss uppmuntra och uppliva varandra så alla kommer i funktion. Kom ihåg att om en lem lider, d.v.s. är överksam, så lider alla de andra lemmarna tillsammans. Men alla lemmar har inte offentliga funktioner och detta vittnar om att församlingen måste leva i ett fördolt kärleksliv som inte får störas, som inte tillhör torget eller offentligheten, där hämtar vi ny kraft och styrka tills dess Han kommer.

Döpt ...

fr. sid. 11

och makt! Jag kände endast den katolske Jesus ...

Juan började sitt sökande i olika religiösa och filosofiska sammanhang men borttades med intellektuella tvivel på Guds existens. Eller på hans allmakt då jag såg all ondska i världen. Tillfällena fanns då Juan ville ta sitt liv i förtvivlan. Men den som söker han finner. Gud drog Juan med sin kärlek och han hamnade hos frälsta och saliga människor!

— Samma dag som jag döptes mottog jag mitt dop i den helige Ande, efter väckelsemötet. Det var inne i bönnetältet, där så många fick möta Jesus under konferensen. Där fick Juan tala i tungor och storligen prisade Gud!

— Min önskan är att kunna stanna i storfamiljen en tid och sedan kunna återvända med *evangelium till Spanien*. Behoven är stora, få känner egentligen Jesus trots de många kyrkorna.

Låt oss innesluta Juan i våra förböner och bedja att Herren gör honom till ett vittne för sig i sitt hemland!

URKRISTEN ... forts. fr. sid. 4

nom? Märk, här är problematiken. Ta bort alla arbetsgivare, ersätt dem med ett nytt system, och samma sak kommer bara att upprepas i nya former. Det är därför att människan i alla situationer alltid är likadana. Det är människan som måste bli förändrad. Det har med förkunnelse att göra. Vad vi ska göra är alltså att predika efterföljelse av Jesu ord i våra församlingar, praktisera det och visa att det finns en kärlek, som är så stark att den t.o.m. kan övervinna den djupaste egoism i vårt väsen. Då först är det verkliga hindret undanröjt för att vi skall kunna praktisera den utjämning som Jesus talar om, dvs. att vi skall sälja allt för att få något som är väsentligare.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvärgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering
BROSHOPEN
PILGRIMSHEM, gästrum
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30
Ett ord på vägen ...
Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)
Tryckeri: AB Grafiska Gruppen
Stockholm 1976

Fr. o. m. 1 juni upphör postbox 1236 i Bromma. Välkommen att skriva på adresserna här ovan.

KASSETTBAND FRÅN

MALMKÖPINGS VECKAN 1976

VÄCKELSEMÖTENA

...st. KB 7605 Lörd. 10 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7608 Sönd. 11 juli 15.00 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7609 Sönd. 11 juli 19.00 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7613 Månd. 12 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7617 Tisd. 13 juli 19.30
...st. KB 7621 Onsd. 14 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7625 Torsd. 15 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7629 Fred. 16 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7633 Lörd. 17 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7636 Sönd. 18 juli 14.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7637 Sönd. 18 juli 18.00 (Två band p.g.a. mötets längd)

Ovanstående band kostar 18:— st (kassett-prenumeranter betalar 15:—.

...st KB 7616 (tisd. 13 juli kl. 14.00). Mission i ARAB-världen. (Två band p.g.a. mötets längd.)

...st KB 7620 (onsd. 14 juli kl. 14.00) Mission i BRASILIEN. (Två band p.g.a. mötets längd.)

...st KB 7632 (lörd. 17 juli kl. 14.00) STORFAMILJENS MÖTE. (Två band p.g.a. mötets längd.)

BIBELSTUDIERNA

Den lokala
Församlingen
-Kristi kropp
i tiden
återupprättad för tjänst
och uppryckelse

HELA SERIEN

☐ Sänd mig samtliga nedanstående band (10 st.) i ett praktiskt plastetui. Pris: kr. 150:— (inkl. moms.)

Bibelstudieledare: Arne Imsen

...st. KB 7604 Lörd. 10 juli kl. 14.00
...st. KB 7607 Sönd. 11 juli kl. 11.00
...st. KB 7611 Månd. 12 juli kl. 11.30
...st. KB 7615 Tisd. 13 juli kl. 11.30
...st. KB 7623 Tors. 15 juli kl. 11.30

...st. KB 7624 Tors. 15 juli kl. 14.00
...st. KB 7627 Fred. 16 juli kl. 11.30
...st. KB 7628 Fred. 16 juli kl. 14.00
...st. KB 7631 Lörd. 17 juli kl. 11.30
...st. KB 7635 Sönd. 18 juli kl. 10.00

Ovanstående band kostar 18:— st (kassett-prenumeranter betalar 15:— st)

SÅNGEN på LP-skiva/kassett

Sida A

Medan kärleken från korset talar
Väntan snart är slut
Min själ den väntar efter Herren
Välj nu välj Jesus
Har hjärtat frid med Gud

Sida B

Anden har sänt oss bud
Hör det rop som ljuder
Hör den röst som dig kallar
Då förlät du mig/Under ditt blod
Det var av nåde
Kristus lever

Skicka direkt de utkommit ...st skiva/or ...st kassett/er med sången från Malmköpingsveckan. (Beräknad utgivningstid: sept.) C:a pris 34:— inkl. moms.

☐ Jag vill bli kassettprenumerant.

Namn:..... Bostad:

Postnr, adr.:..... Tel:...../.....

Orderadress: MRMKassett, Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro Tel: 019/14 52 45

Eller MR-förlag Box 344 101 24 STOCKHOLM